

VVP-SANOMAT

Vuosaaren Vesipääskyt ry. – partiotoimintaa
Vuosaarissa jo vuodesta 1961

3/2014

Iltanuotiotarina
& Joulutarina

Jussin niksinurkka

Vesipääskyjen Kuvaparaati

SISÄLLYS

Sisällysluettelo.....	2
Pääkirjoitus.....	3
Ajankohtaista.....	5
Juorupalsta.....	6
Jussin nixsinurkka.....	7
Joulutarina.....	8
Puuhasivut.....	9
Vesipääskyjen Kuvaparaati.....	11
Iltanuotiolla.....	14

VVP-SANOMAT on Vuosaaren Vesipääskyt ry:n lippukuntalehti.
Perustettu 1980. Ilmestynyt 1994 nimellä VVP NEWS.
Edeltäjä Tossu vv. 1970–79.

Päätoimittaja: Petri Salovaara
Toimittajat: Tilma Nieminen, Joonas Rajamäki, Petri Salovaara, Samoajat
Kuvat: Tilma Nieminen, Petri Salovaara, Joonas Rajamäki

Kansikuva: Sisaruspöytä vanhempien ja lasten puuhapäivässä. Kuva: Tilma Nieminen
Painopaikka: Helsingin nuorisosaiankeskus
Painos: 80 kpl

Helsinki 2014

Pääkirjoitus

Taas on vuosi vierähtänyt partiossa kivojen kavereiden ja mahtavien juttujen kanssa. Tässä VVP-Sanomien vuoden kolmannessa ja viimeisessä numerossa tarinoidaan ja satuillaan sekä katsellaan kuvia mutta ollaan myös erätaitojen äärellä Jussin niksinurkassa. Vuoden 2015 ensimmäinen numero postitetaan koteihin aloituskirjeen mukana. Siinä on luvassa ainakin kuulumisia loppuvuoden tapahtumista, uuden hallituksen esittäytyminen ja terävää puukkoasiaa.

Aktiivisen adventtikalenterikampanjan ja perinteisen joulujuhlan jälkeen Vesipääskyt hiljenee vähäksi aikaa joululevolle, mutta tammikuussa toiminta jatkuu taas vanhoihin ja uusiin naamoihin sekä kujeihin!

Hyvää joulunaikaa ja tuleva uutta vuotta toivottaa

Petri, päätoimittaja

Vuosaaren Vesipääskyt ry.

VVP on järjestänyt partiotoimintaa Vuosaaren alueella jo vuodesta 1961 ja jäseniä on noin 100.

Lippukunnanjohtaja Joonas Rajamäki.

Johtajien sähköpostit ovat
etunimi.sukunimi@vvp.fi (ilman ääkkösiä).

Muista myös kotisivut: www.vvp.fi

Pienryhmät kokoontuvat viikoittain kolollamme
osoitteessa Isonvillasaarentie 1.

Samoajavartio Herkkusuiden menoa pääset seuraamaan vartion uudessa blogissa osoitteessa:

www.herkkusuidenmatkassa.blogspot.fi

AJANKOHTAISTA

Vuosaaren
Vesipääskyjen
joulujuhla tiistaina
16.12.

Klikkaa itsesi
Facebookin syövereihin
ja tykkää sivusta
"Partiolippukunta
Vuosaaren Vesipääskyt
ry"

12.-14.12.
Samoajat
SaSien kanssa
Tievälle

www.vvp.fi

**Jutut,
ideat,
kysymykset,
vastaukset.**

**lehti@vvp.fi
tai
kolon
postilaatikko**

**Viimeiset ryhmien
kokoukset
pidetään viikolla
50.**

JUORUPALSTA – Kaikkea mitä kuvitella saattaa!

Juorupalsta tietää kuumimmat uutiset johtajien menoista, ryhmien touhuiluista ja kaikesta muusta mahdollisesta.

PSST! Joulupukin
tontut päivystävät
Korvatunturilla 15.12.
ja 18.12. klo 18-19.
Tarkkaile
Vuosaarilehteä!

Miksi Mikko Kotamies ei
käynyt kylässä? t.
tarpoja_01

Vuosaaren Mafian
karannut johtaja,
pahamaineinen "Don Villé"
nähty viimeksi Vuosaaren
satamassa. Poliisi pyytää
lisätietoja.

Onko sinulla kuumia juoruja? Outoja sattumuksia? Oletko nähnyt hallituksen jäseniä kaupassa? Toimita juttusi osoitteeseen lehti@vvp.fi tai kolon postilaatikkoon.

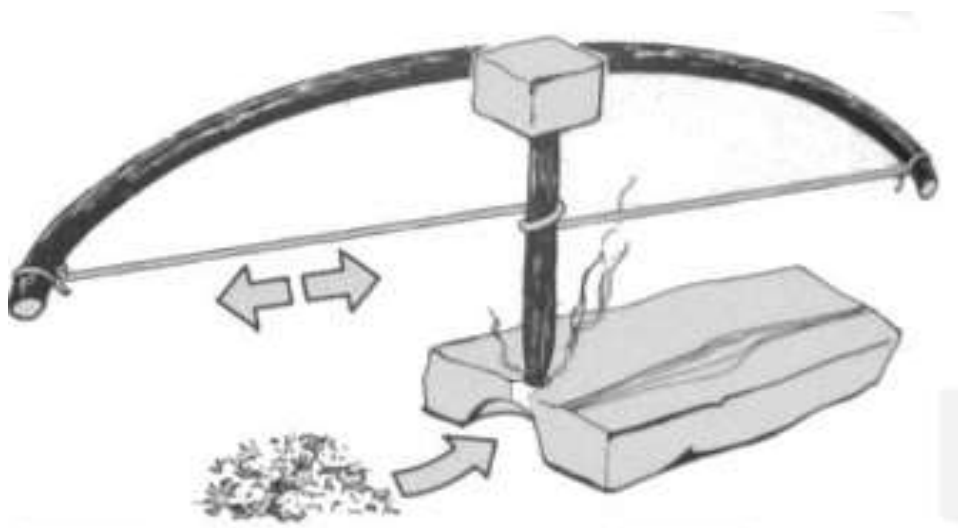
△ Jussin niksinurkka △

Tällä kertaa Jussin niksinurkassa perehdytään yhteen, varsin legendaariseen keinoon sytyttää tulet ilman tulitikkuja

Valmistus: Tulipora on tulentekoon käytettävä väline. Tuliporaa käytettäessä kahta puukappaletta toisiaan vasten nopeasti hankaamalla voidaan saada kitkan avulla aikaan niin suuri lämpötila, että sytykkeet syttyvät. Tulipora koostuu kaaresta, siihen kiinnitetystä narusta, kämmenkappaleesta, tylppäpäisestä puikosta sekä aluspuusta. Tarvitset laudan (vaikka haapaa), jonka sivuun teet kolon, johon sytyke laitetaan. Kolon kärkeen teet kuopan, johon pyörivä kappale laitetaan.

Sytytyslaudan

alle laitat toisen laudan. Siellä ovat sytykkeet, etteivät ne varise maahan. Pyörivä kapula voisi olla koivua. Jousen suositeltava pituus on n. 60cm. Sen voit tehdä vaikka kuusenoksasta ja jänteen vahvasta narusta.

Käyttö: Pora niin kauan kuin jaksat. Tarkoituksena on saada poran kärkeä pyörittämällä aikaan kasa hiiltynyttä puuta, joka leimahtaa tuleen kun puhallat siihen varovasti. Pidä porapuikko koko ajan pystysuorana ja vakaana. Tukeva asento auttaa. Aseta toinen jalka aluspuulle ja tue puikkoa pitelevän käsivarren kyynärpää polveen. Käyttele jousia vapaalla kädellä tasaisesti.

Muuta: Tulen sytyttäminen tuliporalla voi olla varsin haastavaa. Erityisen tärkeää on kuivat puut, ja hyvät sytykkeet. Itse poraamisessa tarvitaan hiukan voimaa ja pitkäjänteisyyttä. On myös tärkeää että putoava hiiltynyt pyry pysyy yhdessä kasassa, vain silloin lämpötila kasan sisällä voi kasvaa riittävän suureksi.

Lisätietoja: Internet. Lisäksi Nalle Coranderin "Retkeilijän erätaidot" sekä Olli Aulion "Suuri retkeilykirja" ovat hyviä teoksia, joissa käsitellään myös tuliporaa.

Kun joulupukki sairastui

Oli aatonaaton aamu ja Korvatunturilla riitti vipinää ja vilskettä. Tontut valmistivat tohinalla lahjoja, lukivat toivomuslistoja ja paketoitavaa riitti niin pienille kuin isoillekin tontuille. Joulumuori valmisteli joululeivonnaisia ja kaikkialla soivat iloiset joululaulut.

Asiat olivat muuten hyvin, mutta joulun päähenkilö puuttui. Missä ihmeessä on joulupukki? Kukaan ei ollut hetkeen nähnyt pukkia ja kohta pitäisi jo lähteä lahjojen jakoon. Kaikki tontut valjastettiin pukin etsintään. Lopulta pukki löydettiin perimmäisestä kammarista vällyjen alle hautautuneena. Pukille oli iskenyt viime hetkellä kurja tauti, pahimmanlaatuinen yskä ja nuha, eikä joulupukista lähtenyt pihaustakaan ääntä.

Olisiko miljoonien lasten joulu nyt pilalla, kun joulupukki ei voisikaan jakaa lahjoja? Mistä saataisiin pukille sijainen? Päätonttu Inka alkoi heti jakaa tehtäviä muille tontuille, sillä lahjat oli kaikesta huolimatta saatava valmiiksi. Muori jätettiin hoivaamaan pukkia ja juottamaan hänelle kuumaa mehua. Ehkä joulu saataisiin kuitenkin pelastettua jollain konstilla. Koska aikaa oli vähän ja tekemistä paljon, pyysivät tontut metsän eläimiä avuksi valmisteluihin. Jokaiselle eläimelle siilistä kettuun riitti tekemistä omien taitojen ja osaamisen mukaan. Pöllö oli erityisen hyvä suunnittelemaan pukin matkareittejä, hiiri tähysti ja punatulcut solmivat lahjanaruja. Vihdoin illan pimetessä lahjavuori oli valmiina aamu varten ja pukin reittisuunnitelma selvillä.

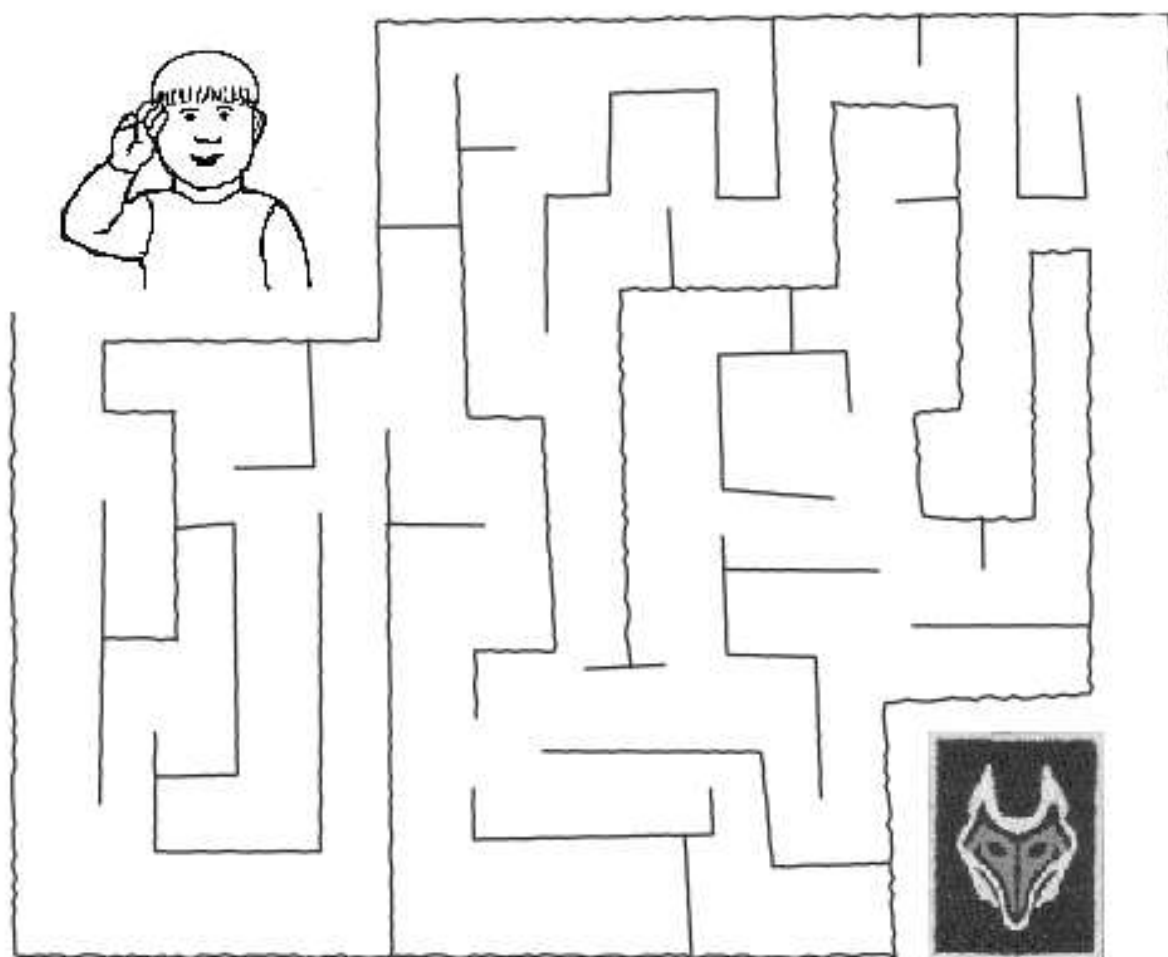
Onneksi joulumuorin vahvistavat keitokset olivat auttaneet ja joulupukki oli saanut äänensä takaisin. Kun tontut vielä auttoivat reen valjastamisessa, oli pukki valmis matkaan. Kaikki tontut ja koko Korvatunturin eläinjoukko olivat saattamassa pukkia jouluaaton lahjamatkalle.

Teksti: Miriam
Luotsila
Kalenterin kuva:
Noora Katto

Puuhiivut

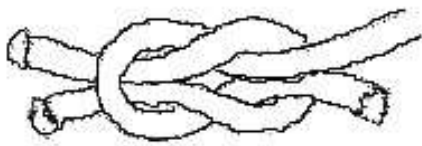
Auta Santeri Sudenpentua löytämään sudenpentujen lupausmerkin luokse!

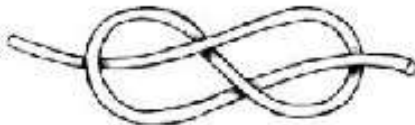
**Kuinka hyvin tunnet solmut?
Yhdistä kuvat ja solmujen nimet!**

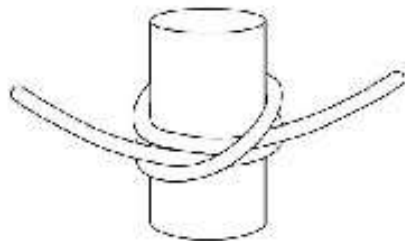
Siansorkka

Paalusolmu

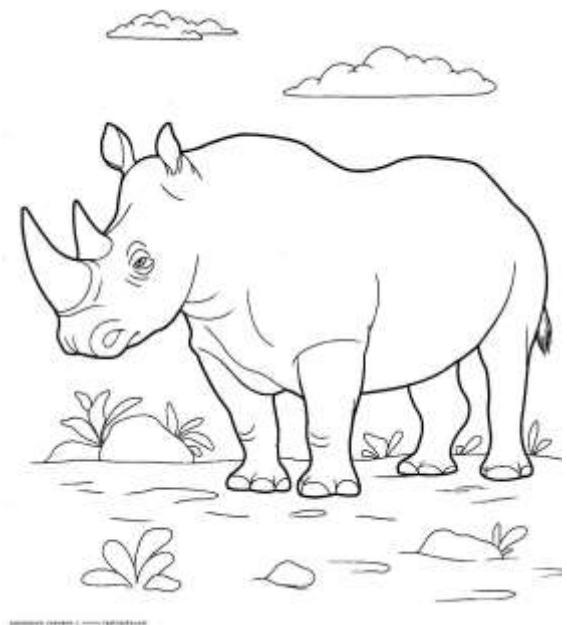
Merimiessolmu

Kahdeksikko

”Pakollinen vitsi”

Miksi sarvikuonolla on sarvi?
-Koska muuten se olisi vain
kuono!

Vesipääskyjen Kuvaparaati

1

Ulda-sudenpentukisa järjestettiin 4.10. Rastilan ulkoilualueella. Kisaan osallistui Vesipääskyistä kaksi pentuetta, Ketut ja Kilpikalat. Kuvassa Kilpikalat-pentue rakentaa puujalkoja saattajansa Elinan valvovien silmien alla.

Pojat kokeilevat kämpän
korjatun kaivon
toimivuutta vanhempien ja
lasten puuhapäivässä.
Hyvin toimii!

3

Vanhempien ja lasten puuhapäivä järjestettiin 30.8. lippukunnan rakkaalla kämpällä, Tievalla. Kuvassa loppupäivän lauluhetki "päivänuotiolla".

Mikä oli Kuvaparaatin paras kuva? Laita vastauksesi kolon postilaatikkoon nimelläsi varustettuna 10.12. mennessä. Vastaajien kesken arvotaan lisäpipari joulujuhlassa.

Iltanuotiolla

Iltanuotiolla-sarjassa julkaistaan enemmän tai vähemmän tunnettuja tarinoita ja kuultuja sattumuksia vuosien varrelta.

Tarina siitä, kuinka karhu menetti häntänsä

Kauan sitten oli aika, jolloin Suomi oli metsien ja järvien halkomaa erämaata, jossa asui monenmoisia eläimiä. Tähän aikaan myös karhuilla oli töpöhännän sijaan tuuhea ja pitkä häntä. Eräänä talvena eräässä suomenniemen kolkassa karhu Mesikämmen oli herännyt talviuniltaan. Mesikämmen lähti ulos lämpimästä pesästään jaloittelemaan ja etsimään syötävää, sillä se oli syönyt viimeksi kuukausia sitten. Lähellä järven rantaa Mesikämmen kohtasi yllättäen ketun. Repolainen oli juuri aterialla, kalan ruotoja näkyi runsaasti maassa ja tuore särki odotteli vielä vuoroaan lumihangella.

- Mistäs sinä kalaa olet saanut, karhu kysyi Repolaiselta.

Repolainen ei ollut kuullut tulijaa kalanhimossaan vaan säikähti niin maan perusteellisesti. Sen selkäkarvat nousivat pystyyn ja se pomppasi varmaan metrin ilmaan säikähdyksestä. Meinasi siinä hötäkässä ruotokin juuttua kurkkuun.

- Mitä sinä sillä tavalla säikäyttelet, kettu ärähti, mutta totesi pian hieman lauhtuneena: "Järvestä minä ne kalastin".

Näin asia ei kuitenkaan ollut, kettu oli pihistänyt kalat järven takana siintävän metsänvartijan mökin pihasta.

- Miten sinä sen teit, karhu kysyi hieman hölmistyneenä. Se ei ymmärtänyt miten kettu olisi voinut kalat pyydystää, eihän sillä ollut onkea.

Kuten kaikki tietävät, on kettu hyvin viekas eläin. Se päättikin pitää hieman hauskaa karhun kustannuksella.

- Katsos, menin vain tuonne ihmisen tekemälle avannolle ja pistin häntäni veteen. Kala sitten tarttuu siihen kiinni, ja kun on tarpeeksi nopea, niin heittää sen vain hangelle.

Karhu katsoi ihailevasti kettua, olipa Repolainen hienon keino keksinyt! "Onnistuisikohan se minultakin" karhu kysyi ketulta. Kettu nyökkäili ja sanoi: "Kyllä varmasti, mennään kokeilemaan".

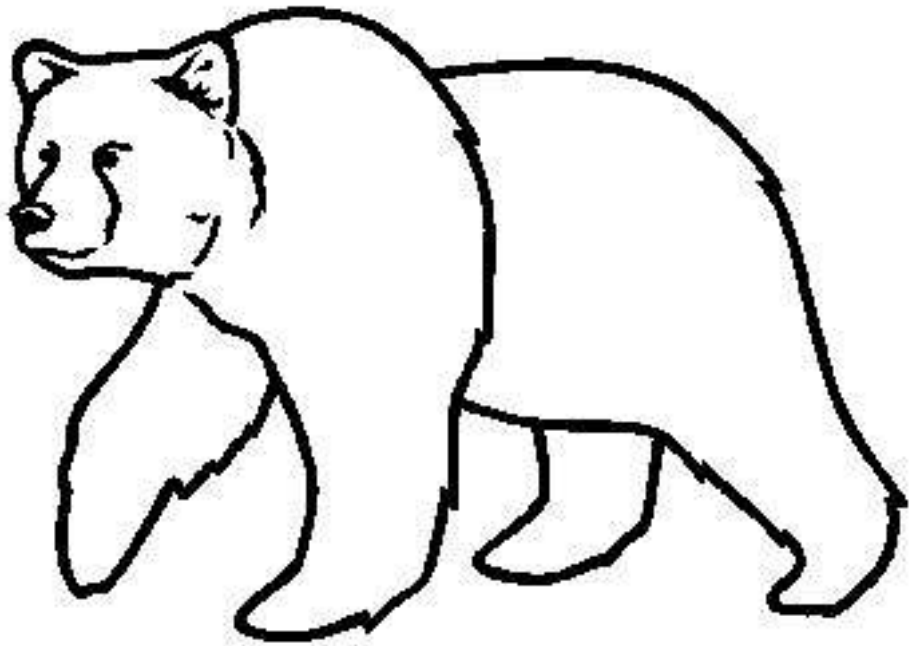

Molemmat astelivat metsänvartijan rannan tuntumassa olevalle avannolle. Karhu istahti reunalle ja tipautti häntänsä veteen.

- Iih, kauhean kylmää, karhu sanoi. "Niinhän se on mutta ajattele mitä sieltä tuleeekaan" kettu vastasi ja istahti karhun viereen. Se ei kuitenkaan tipauttanut häntäänsä avantoon vaan kieräytti sen karhun huomaamatta viereensä jäälle.

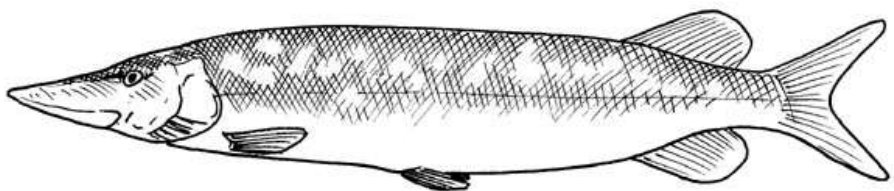
Siinä istuivat karhu ja kettu avannon äärellä pakkasen paukkuessa ja revontulien valaistessa yötä. Aamu alkoi sarastaa, eikä kalaa oltu saatu. Karhu alkoi kyllästyä, mutta yhtäkkiä sen tunsu nyintää hännässään.

- Hei, nyt syö, se sanoi ketulle, joka kehotti odottamaan että kala syö kunnolla ja vasta sitten vetämään se rannalle. Kettu nousi itse katsomaan esitystä. Karhu odotti jännittyneenä. Äkkiä suuren hauen leuat ilmestyivät vedenpinnan yläpuolella ja nappasivat lähes koko karhun hännän mukaansa.

- Aijajai, karhu kiljui ja huusi ja kimposi pystyyn ja juoksenteli ympäriinsä. Repolainen hihitteli avannon reunalla, mutta päätti pian liueta paikalta, sillä äkäistä karhua ei ollut hyvä kohdata. Kivun lakattua karhu katseli jäällä ympärilleen. Kettua ei näkynyt missään ja hännän tilalla oli vain töpö. Karhua nolotti se, että kettu oli saanut puijattua sen pilkille. Mesikämmen päätti lähteä takaisin pesäänsä nukkumaan ja odottamaan kevättä.

Siitä lähtien on kettu ollut kuulu viekkaudestaan ja karhulla ollut töpöhäntä.

Vielä viikko aikaa ostaa partiolaisten adventtikalenteri 2014!

7€

